

**Oświadczenie złożone
przez senatora Andrzeja Grzyba
na 69. posiedzeniu Senatu
w dniu 27 stycznia 2011 r.**

Oświadczenie skierowane do minister rozwoju regionalnego Elżbiety Bieńkowskiej, ministra finansów Jana Vincenta-Rostowskiego oraz do prezesa Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej Jana Rączki

Szanowni Państwo!

Dziękuję za odpowiedzi na moje pisma dotyczące problemu wyłączenia wydatków obarczonych błędem systemowym z refundacji w ramach płatności przekazywanych beneficjentom Programu Operacyjnego „Infrastruktura i Środowisko” w ramach działań 1.1 i 1.2, a w szczególności wysokości nałożonej korekty finansowej. Wyjaśniają one wiele poruszonych przeze mnie kwestii, jednak niewystarczająco mnie satysfakcjonują.

Państwa odpowiedzi pokazują, iż poruszony przeze mnie problem nie jest przypadkiem odosobnionym, a wysokość nakładanych korekt / wyłączeń wydatków wynosi co najmniej kilkadziesiąt milionów złotych w skali kraju. Stanowi to zagrożenie, jeśli chodzi o realność zakończenia ważnych i potrzebnych Polsce inwestycji infrastrukturalnych.

Wskazują Państwo, iż naruszenie stanowi błąd systemowy wynikający z niedostosowania prawa polskiego do przepisów wspólnotowych. Proszę o wskazanie konkretnych zapisów w aktach prawa wspólnotowego uzasadniających poprawność stanowiska instytucji zarządzającej. Proszę także o wskazanie wyników audytu KE (kopie raportów), na które powołuje się IZ w Zaleceniach.

Uprzejmie proszę także o wyjaśnienie, co państwo rozumieją poprzez stwierdzenie „beneficjent może zaproponować do refundacji inne wydatki, które nie są obciążone błędem skutkującym potrącenie z puli wydatków danego projektu”. Jak beneficjent ma przedstawić inne wydatki, skoro wszystkie są opisane we wniosku o dofinansowanie oraz w umowie o dofinansowanie z załącznikami? Czy należy to rozumieć jako dopuszczenie przez IZ zmian w projektach?

Wyrażam głębokie zaniepokojenie tym, iż w dalszym ciągu brakuje mechanizmów unikania skutków tego typu nieprawidłowości przez beneficjentów oraz tym, iż mimo deklaracji zarówno Państwa, jak i IZ POliŚ o braku zamiarów karania beneficjentów, to właśnie na nich spoczywać będzie cały ciężar błędów popełnionych przez wdrażających programy ze środków UE. W związku z takimi działaniami, biorąc pod uwagę istotną nierównowagę sił między instytucją zarządzającą a beneficjentami, wręcz należy postawić pytanie o realną możliwość wykonania przez Polskę zobowiązań wynikających z akcesji do Unii Europejskiej. Jeśli jest to – a jest – niezawiniony przez beneficjentów błąd systemowy, to oczywiście powinno być przejęcie ciężaru skutków finansowych przez instytucje zarządzające, a środki finansowe winny być zabezpieczone przez budżet państwa.

Proszę o informowanie mnie o następnych konsekwencjach wyciągniętych wobec wszystkich ośmiu beneficjentów, o których Państwo napisali.

Z poważaniem
Andrzej Grzyb